

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Mahdi mrtev.

Po raznih poročilih, dohajajočih od raznih stranij, se skoro ne sme več dvojiti, da je Mahdi res umrl. Štiri leta trajalo je njegovo proroško delovanje. V kratkej tej dobi storil je toliko, da mu je častno mesto v zgodovini, zlasti v zgodovini mozlemski gotovo. Z divjimi svojimi četami bojeval se je slavno z izvežbanimi vojaki Angležev, s sulico in mečem proti ostrogušam in gostostrelkam, a vspehi njegovi bili so toliki, da je sedanji vodja angleške politike Salisbury dobivši vest o njegovej smrti, gotovo radostno vskliknil: „Der Mann starb uns gelegen.“

Mahdi Mohamed Ahmed bil je sin navadnega tesarja v Dongoli. Mirno in tiho živel je za svoje mladosti v nekej vasi ob belem Nilu ter se živil s tem, da je iz korana delal recepte ter je prodajal občinstvu. Ko pa je napočila njegova ura, ko je po prorokovanji s pričetkom 14. stoletja izloma imel priti „odposlanec Allaha“, tedaj stopil je Mohamed Ahmed v zgodovino in proglasil se prorokom. Koncem junija 1881 l. dobil je Ravf-paša, takratni guverner v Sudanu, prvo vest o novem proroku. Bojeviti rod Bakara (kravji pastirji) pripoznal ga je prvi prorokom in stopil pod njegov prapor. Ša tisto

leto dobil je 1000 Šiluk-črncev pod vodstvom Rašid-beja, pognal Jusuf-pašo v beg in zajel Kordofansko zelenico, katere glavno mesto Obeid si je izbral za svojo prvostolnico. Jednako bojevito deloval je prihodnja leta in pridobil si veliko slavo. V štiridnevni bitki pri Kašgilu v novembru 1883 uničil je Hicks-paše vojsko, broječo 10.000 mož in 1000 častnikov; v vzhodnem Sudanu premagal je njegov pomočnik slavn Osman Digma Egipčane pod poveljstvom Baker paše pri Tokaru in Sinkatu, kateri trdnjavi je tudi zajel ter posadki posekati dal. Silni ti vspehi napotili so Angležko, da je posegla vmes. Angleški vojaki nadvladali so sicer ustaše, a zmaga pri studenci Teb in pri Tamanibu bila je draga, divja hrabrost in verski fanatizem nadomestovala sta pri Mahdijevih pristaših evropsko izvežbanost in novodobno orožje.

V 18. dan februarja dospel je Gordon v Kartum, odposlan po Gladstonu kot pomirjevalec („pacificator“) ter izdal znano proklamacijo, ki je vzbudila splošno senzacijo. V tej proklamaciji proglasil se je Mahdi emirom Kordofanskim, odpustili se vsi davki ter zopet dovolilo robstvo in trgovino z robovi. A vse te čudne in menda le vsled skrajne sile izdane svoboščine neso preprečile sudanske žaligre, ki se je kakor po gotovem načrtu dalje razvijala.

Vsi boji Grahomovi okolu Suakima bili so brezvspešni, Wolseleya ekspedicija v Sudanu, od katere se je toliko pričakovalo, izgubila se je takorekoč v pesku in boji v puščavi Bajudi, pri Abu Klei, pri Gubatu neso imeli pričakovanih posledic. Ustaši prodirali so vedno dalje, upliv Mahdijev je naraščal in v 26. dan januarja t. l. pal je Kartum, katero trdnjavo je hrabri Gordon skoro tako dolgo branil, kakor Rusi Sebastopol. Zmagonosni Mahdi nastanil se je v zajetem Kartumu, a ni dolgo užival plodu svojih zmag, kajti tudi nanj prišla je zmagovalka, blede smrt. Umrl je za osepnicami.

Njegova smrt je za Angleže, posebno pa za ministerstvo Salisburyjevo velika sreča. Sudansko-egiptsko vprašanje postalo je enostavnejše in južna meja Egipta, o katerej je Salisbury v svojem programu rekel, da je najtežavnejša točka v egiptskem vprašanji, je po Mahdiji smrti mnogo varnejša.

Poroča se sicer, da se je Kalif Abdula Selim Ibu Izmail proglasil Mahdijevim naslednikom, a

njemu nedostaje sijaja, ki je obdajal osobo umrlega proroka, on se ne more ponasati s tolikimi zmagami in velikimi vspehi, zatorej tudi še nema za velika podjetja potrebne veljave. Zategadelj se sme sklepati, da bode on naslednik bolj po imenu, nego po dejanjih in da bode sudansko vprašanje vsaj za nekaj časa stavljeno z dnevnega reda. To pa bode v prvi vrsti na korist Salisburyju, ki ima za svojega kratkega vladanja več sreče, nego poštene in blago misleči Gladstone.

Nova postava proti delomrznim ljudem, potepuhom in prosjakom.

(Dalje.)

Kolikor se tiče naših postav, to imamo za delomerzne ljudi najprvo postavo s 27. dne julija 1871, (št. 88 drž. zak.) Imenuje se postava „o uravnavi policijskega zapoda in odgona“. Nedomače ljudi, ki se potepajo ali so drugače delomrzni in ki javno prosijo v bogaine, ter take, kateri ne morejo izkazati, da imajo kak določen namen ter ob čem pošteno živijo, tudi obče vlačuge, ki se ne umaknejo iz občine, da-si jim je ukazano od oblasti, potem izpuščene kaznjence in prisiljence, ako so opasni življenju in svojini, smeti je odpraviti iz kraja z odgonom tja, kjer imajo domovinstvo. Ako je kdo izmed teh opasen samo dotičnemu kraju, moči ga je zapoditi s prepovedjo, da se ali nikdar več ali vsaj za nekoliko časa zopet ne povrne. Iz svoje domovinske občine nihče ne more biti odgnan ali zapoden. To preganjanje delomrznih ljudij naklada domovinskim občinam ter občinam odgonskih postaj bremena in troške, ki pa maloveč kot nič zaležejo za omejitev in odstranitev vlačugarstva. Če je odgnan vlačugar, vlačí se potem v svojem kraju brez dela in v nadlego svojim krajanom.

Tako tudi postava iz 10. dne maja 1873 (št. 108 drž. zak.) ne more vspešno uganjati teh nadležnikov, da-si je izrečno dana „proti delomrznji in potepuhom“. Ona pokori vlačugarje z zaporom od osmih dnij do jednega meseca, ali če so že poprej zavoljo tega obsojeni bili, z ostrim zaporom od jednega do treh mesecev in tudi jim je moči naložiti jedno ali več v § 253. kaz. post. pod a) do e) naštetih poostiril. Če še neso pretekla tri leta, odkar so bili prestali svojo kazen, more jim varstveno oblastvo ukazati, da imajo v nekem času izpričati,

LISTEK.

Za dragocenim korenem.

(Iz življenja kitajskih pogoždnikov.)

(Povest A. Ja. Maksimova, posl. I. P.)

(Dalje.)

VI.

Smrt Ci-Laja in Hun-Ljana.

Zjutraj zgodaj so iskateљи žen-šena zajutrkovali srno, potem pa razšli se po bližnjih soteskah iskati čudodejni koren, razdelivši se v tri oddelke. Prvi oddelk so sestavljali: Lonhou, Li-fu, in lohu Kuen-Lu; drugi — Hun-Ljan, mandžurski begun Seo-kvi in lohu Ki-se; tretjega pa ostala klateža: Ho in bivši kupec Ci-Laj. Vsakdo pridružil se je onemu oddelku, kateremu mu je bilo ugodno. Pri razdelitvi v oddelke so samo na to gledali, da bi pri vsakem oddelku imeli po jedno puško. To dragoceno orožje imeli so samo trije: Lonhou, Ci-Laj in Hun-Ljan, ki so bili na čelu oddelkov. Drugi pustolovci bili so oboroženi samo z majhnimi sekiricami

in krivimi noži. Oddelki so se razšli po raznih soteskah, da bi se zvečer zopet zbrali na tratini, ki jim že štirinajst dnij služi za nočno stanišče. Ti dnovi minuli so v popolnem nevspešnem iskanji žen-šena. Nobenemu iskateљу se ni posrečilo dobiti dragoceno rastlino, četudi so jo iskali od solnčnega vzhoda do solnčnega zahoda. Iskateљи so zahajali v najbolj tajinstvena, in na videz nepristopna mesta sosednjih sotesk, pa vse zastonj. Sodeč po nekaterih primerah, bili so že povsod poprej drugi iskateљи žen-šena, ki so bili srečnejši, kakor se je dalo sklepati. Lonhou kar razumeti ni mogel, kdo bi je bil prehitel. Začel se je srditi na poslednje iskatelje. Zdelo se mu je, da so ukrali njegovo lastnino. Kar besen je postajal, ko je zagledal kak suh list žen-šena, ali pa razrito mastno črno zemljo, v kateri je še nedavno bil čudodejni dragoceni koren. Lonhou se je naveličal stikati po teh sledih in sklenil je, ko je ogledal druge znane soteske, prodreti v druge gore, v kraje, kjer po njegovih mislih še nikogar ni bilo.

Dan minul je v iskanji. Pred solnčnim zahodom začeli so se vračati na znano tratino, gladni

in trudni od potikanja po gozdu. Prvi so prišli Hun-Ljan, Seo-kvi in Ki-se, bilo so jako slabe volje. Brezvspešno iskanje je je jako potlačilo. Ne da bi čakali svojih tovarišev, napravili so grmado in jo zakurili, mislili so si potolažiti glad z ostanki srne. Glad jim je tulil po trebuhu. Od ranega jutra neso ničesar jeli razen dveh ali treh korenov sibirské li-lje in gospejinega cvetu, katere so slučajno našli.

Hun-Ljan prevzel je ulogo ureditelja in šel je k znanemu probkovemu drevesu, da bi odrezal sočnega mesa od srne. Seo-kvi in Ki-se nesta zgubljala časa, ampak hitro sta nosila suhljad h grmadi: pripravljala neobhodno kurivo za po noči. Dobro sta še pomnila, kako je bil obiskal tiger nepovabljen tratino, napravil strašno zmešnjavo in celo končal jedno življenje. Hun-Ljan je v tem stopil k probkovemu drevesu, na katero so zjutraj obesili ostanke srne, in obstal ves osupnen. Srna bila je zginila z veje, na kateri je visela, mahal je samó majhen konec vrvice. Hkratu je zgubljena nada, da bi potolažil strašen glad, izvila iz njegovih prsij hripav, besen krik. Seo-kvi in Ki-se sta hitro prišla na ta krik prestrašena in osupnena. Ko sta

s čim si pošteno kruha služijo. Kdor je obsojen za-
voljo vlačugarstva in je videti opasen varnosti svo-
jine, mora se postaviti pod nadzorsko oko. In §. 13.
izrečno ustanavlja, da o ljudeh, katerim delo mrzi
in so krivi vlačugarstva, more kazensko sodišče
ukreniti, da jih je zapreti v prisilno delavnico,
in če še neso prestopili osemnajstega leta svoje
dobe, v popravnico mladoletnih popravl-
jancev. Ako bi tudi sodišča to dobro sredstvo
za zatiranje vlačugarstva rajše uporabljala kakor
ne, vender ga mora ostati še več kot dovolj, ker
je pojem vlačugarstva v postavi bolj tesen, kakor
v življenji. Pojem ta razširiti, vlačugarje, kakor so
v resnici, postaviti tudi v postavo, to je bila prva
potreba, ko se je delala nova postava proti delo-
mrznim ljudem.

Žensko vlačugarstvo skoro nerazdružno sprem-
ljajo drugi kaznjivi prestopki. Vlačuge in delo-
mrzne ženske navadno s svojim telesom vršijo ne-
čist obrt. Take nesramnice je dosedaj imelo držati
v strahu krajevno nadzorstvo, a za posebne slučaje
jih pokorita §§. 509 in 510 kaz. zakonika in v
§. 511 je določena kazen za soproga, ki dovoli v
nesramnost svoje zakonske družje. Po postavi z
11. maja 1873 proti delomrznim ljudem in pote-
puhom §. 13, pa sme sodišče, kadar koga delo-
mrznega obsodi za voljo prestopkov iz §. 509 kaz.
zak. ob enem izreči, da je dopuščeno, držati ga
v prisilni delavnici, oziroma v popravnici. Praksa
je pokazala, da so ta določila vsa premeška, ne-
dostatna podpora izvršujočim organom pri zatiranju
delomrznega ženstva, katero živi sramno dejanje.

Prosjačiti ali beračiti je res tudi že prepove-
dano. V oblast pade kazenskemu sodišču, kogar za-
sačijo že drugič ali večkrat, da prosjači in s tem
kaže, da rad lenobo pase in da nič ne izda svarilo
ali kazen (§. 517 kaz. zak.). A že prvič naj do jed-
nega meseca zapro tistega, kdor se pači pohablje-
nega, bolnega, itd. (§. 519 kaz. zak.). Kdor svojega
ali sebi izročenega otroka pred 14. letom njegove
dobe pusti ali napoti beračiti, kazni se z zapornom
od 8 dni do jednega meseca (§. 520 kaz. zak.). Če
kdo prosjaku posodi otroka, da mu pomaga darov
nabirati, zasluži kazen zapora od osem dni do jed-
nega meseca, ali če se to večkrat zgodi, do treh
mesecev (§. 521 kaz. zak.). Vnanje delomrzne ljudi
ki v bogaim prosijo, je moči odganjati (§. 1. po-
stave s 27. julija 1871).

Svedočeb, da je koga zadela kaka nesreča ali
da je ubožen, se ne sme dajati z namenom, da bi
se z njimi v roki od vasi do vasi hodilo v boga-
ime prosit (§. 3. postave z 10. maja 1873). Pre-
stopok te prepovedi je kazniti z globo 10—100 gl.
(§. 3. ibidem.) Tudi proti tistim ki so krivi be-
račenja po §§. 517 in 519 kaz. zak. more kazensko
sodišče ukreniti, da se oddajo v prisilne delavnice
ali popravnice (§. 13. postave z 10. maja 1873).
Toda vsa ta določila ne pomagajo, da bi se laglje
prenašali berači, ki hodijo od vasi do vasi. Vnanje
prosjake se sme le odganjati, če so delomrzni. Ker
prestopok beraštva ima skoro isto vsebino, kakor
vlačugarstva prestopok, zato so tudi uveti za od-
dajo beračev v prisilno delavnico prav tako redko
dani, kakor za oddajo vlačugarjev.

Iz kratkega primerjanja naštetih določil z no-
vima postavama z dne 24. maja 1885 utegnemo

videti, koliko ima v bodoče biti bolje glede vlaču-
garstva in prosjaštva. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 29. julija.

Osnovi českega političnega društva na Du-
naji stavile so se velikanske zavire od strani poli-
tiškega oblastva. Nič manj kakor štirikrat moralo
je društvo predložiti svoja pravila, pa še potem so
se potrdila neki samo zato, ker se je z višjega
mesta namestniku namignilo, da ima dovoliti to
društvo. To društvo bode razširilo s časom svojo
delavnost po vsem Dunaji. V nekaterih okrajih bode
osnovalo podružnice, v drugih pa sklicavalo javne
shode. Ker bodo česki državni poslanci podpirali
to društvo, bode se gotovo lepo razcvetalo.

Kakor srbski listi pišejo, je Serajevski pravo-
slavni metropolit dal svojo ostavko, ker se preveč
širi katoliška propaganda po Bosni. Kakor se go-
vori, si prizadevajo nekateri krogi, da bi metropo-
lita pregovorili, da umakne svojo ostavko, ter je že
baje precej upanja, da bode metropolit to storil.

Vnanje države.

Poslednje dni se zopet mnogo piše o shodu
avstrijskega cesarja in ruskega carja. Shod
se bode vršil kje na avstrijske zemlji, kraj še neki
ni določen. Govori se pa tudi, da se snideta letos
Giers in Kalnoky. Ta shod ne bil bi brez vsega
pomena.

Dne 19. t. m. napali so albanski roparji zopet
srbsko ozemlje. Naskočili so vas Zlatni potok
pri Novem bazaru. Oropali so več hiš in njih pre-
bivalce pobili. Ker se ti napadi pogostem ponav-
ljajo, bode treba misliti, da se razmere kako pre-
drugačijo na Balkanu. Ako Turčija ni v stanu kro-
titi Albancev, treba bode prej ali slej skrbeti, da
kdo drugi v teh krajih napravi red.

Komisija, ki se bavi z židovskim vprašanjem
na Ruskem, sklenila je neki, da se židom dovoli
naseljevati se po vseh gubernijah. Prepovedano pa
njim bode izdelovanje in prodajanje pijač ter de-
narna trgovina. Tudi bodo izključeni od vseh dr-
žavnih podjetij. Ta zakon pa ne bode veljaven za
Poljsko in Litovsko in druge zapadne gubernije, ka-
tere so nekdanj pripadale poljske kraljevini. — Mo-
skovski generalni gubernator, knez Dolgorukov, po-
slal je vsem Moskovskim trgovcem z orožjem po-
velje, da ne smejo prodajati pušk in revolverjev
osebam, katere se ne morejo izkazati z listom, da
jim je dovoljeno kupiti tako orožje. Kdor bi ravnal
proti temu ukaz, bode plačal 500 rubljev globe.

Francoški senat je v budgetu za 1886 vspre-
jel tri spremembe, katere so jako razkačile radikale.
Zavrgel je namreč odpravo davka na papir, katera
bi bila imela stopiti v decembru 1886. leta v ve-
ljavu, zavrgel določbo, da bi se nepremožnim rod-
binam sedmi otrok izrejal na državne stroške, in
premenil predlog Brialou-a, da bi se tudi na ona
stanovanja, katera neso oddana v najem, naložil 10%
mobilarni davek v tem zmislu, da bodo taka stano-
vanja jedno leto davka prosta. — V zbornici po-
slancev se sedaj vrši debata o kreditu za Madaga-
skar. Ta debata je pa postala jako burna. Radi-
kalci porabili so to priložnost, da grajajo kolonialno
politiko prejšnje in sedanje vlade sploh. Zavračali
so jih mej drugimi tudi ministerski predsednik Bri-
son, minister vnanjih zadev Freycinet in bivši mi-
nisterski predsednik Jules Ferry.

Kakor nek indijski list javlja, je emir afgan-
ski dovolil, da se v Kandaharu nastani angleška
posadka. To pa Rusom zopet ne bode po volji,
morda bodo celo energično protestovali proti temu.
Sicer se pa tudi ne ve, kaj poreče k temu afgan-
ski narod, ki večinoma dosti ne mara za Angleže.
— Afgansko vprašanje še ne bode tako hitro re-
šeno. Ruski minister vnanjih zadev potuje kmalu v

toplice, in to bode odložilo končno rešitev. Da bi
se pa ta zadeva poostрила se pa ni bati, ker si-
cer bi Giers sedaj ne odhajal na dopust.

Vodja belgijskih liberalcev Frere-Orban se
misli v kratkem odtegniti javnemu življenju. Ta stari
državnik se je štirideset let udeleževal javnega živ-
ljenja belgijskega ter igral važno vlogo v zgodovini
svoje domovine. Bil je večkrat tudi ministerski pred-
sednik. Drugo leto mu poteče poslanski mandat ter
je že objavil svojim volilcem, da ne bode več kan-
didoval. Novi vodja liberalne stranke bode poslanec
Jules Bara, jako nadarjen politik, zlasti dober go-
vornik. Bara je bil že pravosodni minister. Orban
že mnogim naprednejšim liberalcem ni več ugajal,
ker je bil preveč zmeren, Bara se bode pa njim
pač bolj prikupil, ker je jako radikalen in energičen.

V Belovi se je slovesno začelo grajenje želez-
nice, ki bode vezala turške železnice z evropskimi.
— Sultan vsprejel je vzhodno-rumeljskega gene-
ralnega guvernerja Krestovića in mu podelil veliki
kordon Osmanijskega reda.

Da je Mahdi umrl, sedaj že skoro ni nikake
dvojbe in s tem se je ustanek v Sudanu, kakor
se sploh misli, približal svojemu koncu. Sedaj bo-
deta turški sultan in egiptovski podkralj izdala oklic
na Sudance da naj položijo orožje in se pokoré.

Dopisi.

Z Gorenjskega 25. julija. (Žganje ali
božja kapljica.) Nekdo iz najlepšega in naj-
rodovitnejšega kraja Kranjskega okraja na Gorenj-
skem, ki ima priložnost to neprijetno dobroto in za-
bavo velikokrat iz bližine pri odraslih in pri
mladini opazovati, mi je pred kratkim časom pri-
povedoval, kako žganjepitje, ta peklena gorenjska
strast strašno napreduje in se mej odraslenimi in
mladino hitreje razširja, kakor trtna uš po vino-
gradih. Ne le ob nedeljah in praznikih, temveč
vsak delaven dan se vidi kak pijan, strgan, uma-
zan, dostikrat po obrazu ali drugod krvav, brez po-
krivala ali obuvala sem in tja po cesti ali vasi ta-
vajoč ali razgrajajoč pijanec, ki domače in tuje
mimogredoče mirne ljudi z najgršimi besedami ob-
daja in obklada, ali pa še celo za njimi kamenje
ali polena meče, brez ozira na mladino, katera si
pijančeve besede in dejanja dobro zapomni in ga
precej z grdim vedenjem in govorjenjem posnemati
skuša.

Kadar se pa še njegova ljuba zakonska po-
lovica s špiritovim duhom navdahnjenimi možgani in
namočenim jezikom pridruži, dospe še le šaloigra in
koncert do vrhunca in umakniti bi se moral tej
dvojici ne le s senom naložen voz, temveč celo že-
leznični vlak. Ako kdo ne pozna svojih slabostij,
telesnih napak, gospodarskih ali družbinskih raz-
mer, naj se mej tako šaloigro le za hip pokaže
razgrajalcema, precej čul bo svojo čast in napake,
od katerih do sedaj še nikdar ni slišal, in jih ne
bo več slišati želel, ali se mu zna pa še kaj dru-
zega prigoditi. Gospodinja pije zavoljo tega, ker je
mož znirom pijan in jo preteplje in po cesti ali
vasi podi. Gospodar pa zjutraj za to, da se od po-
prejšnjega dneva pozdravi in klin s klinom zbije;
opoludne, ker ga žena, družina in drugi ljudje je-
zijo, zvečer pa, ker je žena večerjo po peči, svoje
pijano truplo pa po kuhinji ali veži prevrnila.

Mej takimi zabavami minejo včasih celi tedni.
Polje, rokodelstvo in drugo delo naj pa počaka bolj
mirnih časov. Ko začne pomanjkanje na vrata
trkati, ni tega sam pijanec kriv, nego drugi ljudje,
nesreča pri živini, slabe letine in veliki davki. Dru-

zagledala Hun Ljana, stoječega z odprtimi usti pred
drevesom, sta se še bolj čudila, kajti zastoj sta si
prizadevala razjasniti si, kaj je vzrok besnemu kli-
canju njih tovariša.

— Meso so ukrali! zakričal je in s tem pre-
gnal njihino osupnenje, počasi se vrnil h grmadi in
hitro z neko jezo prižgal pipo — kakor bi hotel
s tabačnim dimom potolažiti strašni glad.

— Kdo je ukral? mrmral je Ki-se, in pazljivo
ogledoval z veje viseči konec vrvice, kakor bi mu
ta konec mogel dati odgovor na to vprašanje.

— Vrag vedi! je srdito zagodrnjal Hun-Ljan
in še bolj jezen potegnil iz svoje pipe. — Sedaj je
že prepozno hoditi na lov — postalo je že tema,
pristavil je s težkim vzdihom.

Seo-kvi-ju in Ki-se-ju so so povsile roke, ko
sta videla, da bode treba trpeti glad. Žalostna sta
se usela h grmadi in prižgala svoji pipi. . . Minulo
je okolu pol ure globokega, otožnega molčanja.
Okrog in okrog je bila tišina. . . In zaslišali so se
trdi, smeli koraki in šumenje po suhem listji.

Tovariši gredo, zagodrnjal je Hun-Ljan, in ni
se ganil z mesta.

In res je že prej kakor čez deset minut pri-
šel na tratino Lonhou, in za njim Li-fu in Kuen-Lu.
Sodeč po njih žalostnih obrazih, njim minuli dan
ni napravil nikake radosti in iskanje žen-šena ni
imelo nikakega vspeha.

— Ukrali so meso! pozdravil je Hun-Ljan
tovariše z žalostno vestjo o zginenji mesa. Lonhou
je tudi pretresla ta lakonična vest, kajti bil je
strašno lačen.

— Kdo je ukral? vprašal je in hitro stopil k
znanemu probkovemu drevesu.

— Lamaza ali pau. . .*) Do čistega je obral,
še kosti ni pustil! . . . Da bi mu srna raztrgala
trebuh! . . . razsrdil se je Hun-Ljan.

Niti lamaza, niti pau ni ukral mesa, ampak
kak razbojnik, rekel je Lonhou, ko je vse okrog
pazno ogledal.

— To je napravilo na vse klateže nepričako-
van utis. Kakor so bili apatični k misli, da je meso
ukrala kaka ropna zver, ravno toliko bolj jim je
pa seglo do srca mnenje starega klateža, da je tat

*) Lamaza-tiger; pau-panter.

kak človek. Razkačila je je misel, da je kdo meso
ukral.

Pretrpeti neso mogli tega fakta, ki je po za-
konih, ki so bili navadni v tej gošči, zahteval ostro
maščevanje. Ko bi bila kaka divja zver vzrok njih
gladu, bilo bi nepotrebno jeziti se: kajti zveri ne
ujameš in ukradenega ne dobiš nazaj. Ko se je pa
pokazalo, da je tat človek, imeli so klateži mnogo
upanja, da ga dobé in kaznujejo. Vseh se je pola-
stila silna jeza. Vsakdo je pozabil glad, trudnost
in pozni čas, in hitel predlagati Lonhou-u svoje
usluge, da poiščejo tatu.

— Zadosti je, tat je že daleč, jel je tolažiti
Lonhou razburjene strasti tovarišev. — Meso je
morda ukral že zjutraj, a sedaj bode že skoraj
osem . . . in kako ga bode našli po noči?! Le
glejte, da lamazi ali pau-u ne pridete v kremplje. . .

Napominanje o tigru in pantru imelo je vspeh.
Samo jezili so se na neznanega tatu.

— Kje sta Ci-Laj in Ho? . . . da jih tako
dolgo ni. . . . Lej solnce je že zašlo, pretrgal je to
jezenje.

Čuvstvo radovednosti je klatežem vzbudilo po-

gim ljudem gre vse po volji in sreči in imajo vsega dovolj, denarji jim kar iz zraka padajo ali pa jim jih hudobec nosi: on pa zmirom pridno dela, veliko trpi, strada in stedi, nič drugega nema dobrega kakor včasih malo trapona, pa vse nič ne izda in ne pomaga. Premožnih ljudi pijanec ne more trpeti, ker imajo vsega dovolj, on pa pri vsi svoji pridnosti le slabo živi. Gospodov duhovnikov za to ne, ker mu s prižnice in v spovednici očitajo in grajajo to njemu najljubšo pijačo, presladko rakijo, brez katere bi bil že davno umrl. Učitelj ne mara, ker silijo njegove od žganja navzete in slaboumne otroke, da morajo v šolo hoditi, namesto da bi za njega delali in mu špirit donasali.

Tako daleč je že prišlo, da pameten in pošten človek, kateri svoji družini pošteno in zdravo hrano daje, že skoraj poslov in delavcev dobiti ne more. Če prosi posla v službo ali delavca na delo, ga delavec ali posej precej povpraša, kolikokrat in po koliko vsak dan mu bo dal žganja. Če mu dosti žganja ne oblubi, pa ne gre delat, ker brez žganja se ne more delati.

Pa ne le samo moški, nego tudi ženske stavijo jednake pogoje. Otrok se že na materinih prsih nasrka tega strupa in potem mu ga še oče in mati vselej, kadar imata to dobroto, tudi dasta, da bo bolj moder in zdrav. Kadar otrok toliko odraste, da ga morejo stariši v prodajalnico po to dobroto in zdravilo pošiljati, ve si že sam pomagati, da kaj ne zamudi. Po potu odpije vsakokrat nekoliko strupa in ga z vodo zalije, da je mera polna, on se pa vender malo poživi in posladka. O presrečna učitelj in katehet, ki s tako močnim duhom nudano mladino v šolo dobita, s katero bodeta lahko čudeže delala, saj jih tako stariši od vaju pričakujejo, ako jim vidva z lijem in z vso prijaznostjo vsega v glavo ne ulijeta, kriva sta vidva, ne pa tako dobri in zmožni otroci, z vsemi lepimi in dobrimi od doma prinešenimi lastnostmi in izgledi. Ko je pred malo časa v neki šoli jedna učenka hudo zbolela, je učitelj precej uzroke bolezni slutil in bolno učenko z zdravim varuhinjo iz šole na zdrav zrak poslal, da bi se izčistila. Učitelj je v tem pri drugih učencih ostal in pri oknu na skrivnem bolno opazoval, ki se je pred šolo napenjala in davila. Ker ji le ni bilo bolje in ji je glava le omahovala, stopi učitelj k njej in jo vpraša, kaj je zajutrkovala, na kar odgovori: celo jutro smo delali in potem sem nekoliko žganja pila in že doma bilo mi je hudo. Doma so rekli, ker že nekaj dni nesi bila v šoli, pa idi danes, ker si bolna in ne moreš delati.

Ni čuda, da vsled tolike pijače špiritovega strupa nekdanj tako jedrnat in jekleno gorenjsko ljudstvo tako naglo slabi in hira, da letošnje leto v Kranjskem in Kamniškem okraji pri nabiranju vojakov neso dobili zadostnega števila sposobnih mladencev za vojake, kar se do sedaj še ni nikdar zgodilo. Če se špiritova prodaja ne omeji, kaj bo s časom??

Domače stvari.

— (Cesaričina Štefanija) pričakuje se v 24. dan avgusta t. l. v Miramare, kjer bode ostala mesec dni.

— (Imenovanje.) Suplent g. Ivan Fajdiga imenovan je učiteljem na gimnaziji v Rudolfovem.

zornost. Še nikdar še ni zgodilo, da bi se bil kdo vrnil z iskanja žen-šena po solnčnem zahodu. Navadno so vsi oddelki hiteli k mestu njih zbirališča še davno pred solnčnim zahodom iz bojazni, da bi kje v gošči zaostali, kjer bo lahko prišli v kremplje ropnim zverim. Očividno je bilo, da mora kaj posebnega biti, da Ho-a in Ci-Laja tako dolgo ni. Vprašanje Lonhou-a za zapoznele tovariše premenilo je temo razgovora in napeljalo na uzroke njih zapoznenja. Jeden je trdil, da sta predaleč zašla od njih zbirališča in bosta prenočila na kakem drugem pripravnem mestu. Drugi si je prizadeval prepričati druge, da sta klateža žrtva take zveri. Tretji je trdil, da sta se Ci-Laj in Ho pobila drug drugega iz nevošljivosti, neletevši dragoceni koren žen-šen. Drugi so zopet trdili, da sta srečala kako drugo družbo iskatelev žen-šena in pridružila se k njej. Nazadnje je Hun-Ljan prišel do prepričanja, da se Ci-Laj in Ho vrneta na tratino, če ne takoj, pa proti polnoči, ker sta dovolj skušena in pogumna, da se ne bojita bresti po gošči v pozno noč. . .

(Dalje prih.)

— (Odbor slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“) dobil je včeraj naslednje pismo:

Slavno društvo! Vrli národní pevci!

Najiskrenejša Vam hvala za posebno odlikovanje, katero ste mi naklonili s častnim članstvom Vašega društva, lepa Vam hvala tudi za krasno diplomu, katera me bode vedno prijazno na Vas spominjala.

Veseli me to odlikovanje še posebno zato, ker mi je živ dokaz, da narodna zavest, navdušenost in domoljubja sveti ogenj prošin a že vse kroge in stanove. Dosle smo šteli le vasi za svoje, zdaj stopajo tudi mesta na našo stran, in pri tem domorodnem probujenju je bil delavski in obrtnikov stan prvi, ki se je narodnjakom pridružil in pod slovensko zastavo stopil. To se je godilo osobito pri Vas v Ljubljani. Daj Bog, da počasi pridobimo vse trge, vsa mesta! Pri tem delu ima tudi Vaše društvo častno nalogo. Z ubranim petjem delajte za slovensko probujenje in prerodenje. Hvala Slovenstva Vam ne izostane.

Še enkrat iskreno se Vam zahvaljujoč in pozdravljajoč v Vašem dragem mi društvu vse in vsacega bivam

z odličnim spoštovanjem

Vam udani

S. Gregorčič.

Gradišče, 25. julija 1885

Tem povodom naj omenimo, da je napominano diplomu za pesnika Gregorčiča izdelal g. K. Drenik in sicer tako krasno in okusno, da se sme za taka dela vsakemu priporočati.

— („Contenti estote!“) Tako propovedoval je že znani kapucin v Valenštajnovem ostrogu in zabičeval dragoncem in drugim vojakom, naj bodo s svojim komišom zadovoljni. Takega kapucina potrebovali bi tudi dan danes, da bi v jedno mer kričal „Contenti estote!“ in da bi ti besedi prav glasno g. dru. Keesbacherju povedal v uho. Kajti slednjemu ne zadostuje mesto vladnega svetnika in zdravstvenega referenta in za „navijanje ure“ določena lepa plača, treba mu še drugega zaslužka. Zato je dr. Keesbacher tudi zdravnik v tukajšnji tabačni tovarni. Komentara ne treba.

— (Prepovedan izlet.) Italijanska društva v Trstu prirejajo jako pridno izlete v razna istrska mesta, kjer se pri takih prilikah povečuje in širi ideja irredente. Ni dolgo še temu, da sta društvi „Unione“ in „Operaia“ pohodili Piran in Koper, za prihodnjo nedeljo pa je pevske društvo „Sinico“ nameravalo izlet v Izolo. A g. Bosizio, okrajni glavar v Kopru prepovedal je izlet s pristavkom „da se bode odslej zabranil izlet vsakemu društvu, čegar ponašanje in smer nista eminentno patrijotična.“

— (V deželni kulturni svet za Istro) poklicalo je kmetijsko ministerstvo gg. Tomo Bembo (iz Valle) in Ivana Andrejčiča iz Veprinca. Predsednikom temu svetu pa je imenovan deželni poslanec in graščak dr. J. Canciani.

— (Prememba v posestvi.) Gosp. Štefan Pogačnik, gostilničar v Ljubljani, kupil je včeraj na dražbi za 28.000 gold. hišo na glavnem trgu, ki je bila doslej lastnina g. Fortune.

— (Suša) je posebno po Štajerskem silna. Ker bode vsled suše malo živinske krme, znižala se je cena živini jako močno. Ovočja in vina bode pa po Štajerskem veliko in dobrega. Sangviniki trdijo, da dobomo kapljico, ki bode podobna slavnemu pridelku iz 1834. leta.

— (Vabilo k Metodijevi svečanosti,) katero priredijo dijaki pod vodstvom abiturijentov Mariborske gimnazije dne 2. avgusta 1885 v gostilni gosp. D. Jagodiča v Šmarji. Začetek točno ob osmih zvečer. Vspored: A. Beseda. 1. „Sokolska“ (zbor) — Foerster. 2. Pozdrav. 3. Sirota (zbor z alt-solo) — Hajdrih. 4. Deklica (čvetospev) — Hajdrih. 5. Slavnostni govor. 6. Bože živi (zbor) — J. pl. Zajc. 7. Svračanje (zbor) — V. Klaič. 8. Deklamacija. 9. Ruža u pustinji — Kumpf. 10. Na straži (zbor z bariton-solo). B. Ples.

— (Grof Henrik Attems) posestnik graščine Leechwald pri Gradci bil je v 15. dan maja t. l. pri okrajni mest. odr. sodnji v Gradci obsojen na tri tedne v zapor, in da mora plačati svojemu bivšemu strežaju Scheeru 300 gold. za bolečine, 40 gld. za škodo, služkinji Mariji Egger pa 80 gld. za bolečine, 36 gold. pa za škodo. Vsled priziva bila je v 25. dan t. m. apelna obravnava, pri kateri se je priziv zavrgel in potrdila obsodba prve instance.

— (V Korminu) bil je v 25. dan t. m. dvoboj mej nadporočnikom Stöckl-om in bivšim italijanskim poročnikom Brossijem. Bila sta se s sablami. Stöckl bil je težko ranjen, da so ga nezavednega odnesli z borišča.

— (Požar.) V 23. dan t. m. popoldne začelo je goreti v Ajubešici blizu Varaždinskih toplic. V treh urah pogorelo je 143 hiš in 292 gospodarskih poslopij. 1100 ljudi je brez streh in živeža, ker je skoro vse do tal pogorelo. Škoda se ceni na 135.000 gld. Zavarovanih bilo je prav malo.

— (Na planini Bjelašnici) v Bosni poginilo je prve dni t. m. 14 konj, jeden vol in jedna krava vsled hudega mraza. Tako vsaj poroča „Bosnische Post“ iz verodostojnega vira. Skore neverjetno.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. julija. Časopisi poročajo: Sedaj je gotovo, da cesar Viljem letos ne pojde v Ischl, ampak da pojdeti nemškega cesarja obiskat avstrijski cesar in cesarica. V 6. dan avgusta pripeljeta se v Gastein, kjer ostaneta do 7. avgusta zvečer.

London 29. julija. Mozes Montefiore včeraj umrl.

Razne vesti.

* (Bazaine.) Kakor se iz Madrida poroča, se bivšemu maršalu Bazaine-u slabo godi. Nedavno prodal je sliko za 2000 frankov, da je poplačal najnujneše izdatke za svojo rodbino.

* (Dvoboj.) Pretekli torek ob 7. uri jutraj bil je v Debreczinu dvoboj mej husarskim polkovnikom Czrlinom in majorjem Kornajem. Nasprotnika ustrelila sta skoro ob enem. Kornay, ki je strelil malo sekund prej ni zadel, Czrlinova krogla pa je zadela Kornaya pod levim očesom, da se je takoj zgrudil in v kratkem umrl. Polkovnik Czrlin je s solzami v očeh dejal: „Takega konca nesem hotel. Kam da sem meril, sam ne vem, kajti nasprotnika nesem videl, ker se dim njegovega strela še ni bil razkadil. Uzrok temu dvoboju še ni znan. Govori se, da sta se sporekla zaradi nemških turnerjev v Draždanih, in da se je pri tej priliki ubiti Kornay izjavil v protimađarskem zmislu. Drugi trdijo, da sta se sprla zaradi nekega vojaškega vprašanja in da je polkovnik mej pogovorom rekel: „Vi mi ne bode predpisovali.“ Na to da je major ustal, rekoč: „Gospod polkovnik, to je preveč!“ Tretji pa zopet pravijo, da je na neko izjavo Czrlinovo major Kornay rekel: „Smešno!“ kar mu je polkovnik za zlo vzel. Polkovnik Czrlin bode k drugemu polku premeščen. Tako vsaj se govori in dvoboj mej štabnima častnikoma bode kmalu pozabljen.

* („Mors et vita“) nov oratorij od Gounod-a, posvečen papežu Levu XIII., izvajal se bode v kratkem v Londonu. Ker Gounod ne more osobno v London, kjer je nedavno izgubil pravdo, vsled katere mora plačati 10.000 funtov šterl., naprošen je Dunajski kapelnik Hans Richter, da bode vodil predstavo. Torej: skladba francoska, posvečena Italijanu, izvajana prvokrat pred Angleži, kapelnik pa Nemec.

* (Mlad morilec.) V Rékasu na južnem Oggerskem šla sta pred nekoliko dnevi sedemletni Adam Pischhof in njegov polubrat Ivan na travnik, trave nabirat. Mej delom sta se sprla in Adam zagnal je v Ivana železne vile ter ga malo ranil. Ivan se raztogotil in zgrabil sekirico, ki jo je skrivši seboj bil vzel ter udaril z njo štirikrat Adama po glavi. Ves krvav bežal je slednji, opotekaje se, k bližnjemu mostu. Ivan pa za njim in ga udaril še petikrat s sekirico po glavi, Adam se zgrudi in pale z mostu v vodo, kjer je zginil v valovih. Okrajna sodnja v Rékasu pričela je preiskavo.

* (400 na smrt obsojenih.) Po vseh laških ječah nahaja se sedaj 400, beri: štiristo na smrt obsojenih zločincev.

Glasovi izmej občinstva.

Resljeva cesta se je z velikimi stroški zgradila, da imajo stanovalci Šentpeterskega predmestja in na Poljanah krajšo in prilicnejšo zvezo z južno železnico. Pa to velja le za vožnjo na železnico; kdor pa se hoče voziti po tej cesti v mesto in ima slučajno kako še tako neznatno užitnino podvrženo stvar seboj na primer, malo sadja ali vina, zaprta mu je cesta in iti ali peljati se mora raje do Kravje doline ali pa nazaj na cesto. Kajti v najnovejšem času se je t. m. dvorska cesta zaprla za fajakarje, da po smejo v mesto. Najkrajši pot od železnice na Poljansko cesto gre tedaj po Dunajski cesti do bolnišnice in po tistih ozkih Dolgih ulicah na Kolo dvorsko cesto. Človek bi mislil, da so modrijani v Krähwinklu tako pametno uredili zvezo velikega dela mesta z južno železnico po vsakojakih ovinkih, le ne po nalašč za o narejeni glavni Resljevi cesti. Ako se užitninski urad boji res stroškov za napravo nove mitnice ob Resljevi cesti, naj pa ona iz Kolodvorskih ulic, semkaj prestavi. Od g. mestnih

odbornikov Šentpeterskega predmestja pa pričaku-
jemo, da se bodo zanimali za prečudno anomalijo,
katera zabranjuje uhod v mesto po najbolj pripravi
in najkrajši cesti, ter da bodo skrbeli, da se odpre
Resljeva cesta tudi za užitnini podvržene stvari.

V imenu
več meščanov na Poljanah.

Ura v zvoniku Ljubljanske bolnišnične cerkve
je mej različnimi urami našega mesta gotovo izme
najmlajših, — izdelal jo je baje tuci spreten urar,
kar pa nikakor ne zavira, da je s staro rotovško
uro vred najslabša. Njej se godi, kakor starim
putogromcem, katerim udje ob vsakem poljubnem
času otrpnejo.

Nekaj dni že kažejo kazalci na tej uri vedno
na 3/4 10. in mi prebivalci na Dunajski in na Ma-
rije Terezije cesti vemo iz večletnihkušenj, da to
stanje miru navadno dlje časa traje.

Ranji meščan in posestnik Zalokar volil je v
svoje oporoki za to uro 1000 gld.; ta znesek iz-
ročil se je 2. sept. 1864. l. p. n. prednici Benedikti
Pfeninger, P. Turku in oskrbniku Šukljeju. Ura
omisli se je pribodnje leto.

Naprava in postavljenje te ure stalo je 450
do 460 gld. in je tedaj od tega darila ostalo še
540 gld.; za znesek po 6% naložen, daje na leto
32 glo. 40 kr. obrestij in za to svoto našel se bode
vender izvedenec, ki bode omenjeno uro v redu
vzdrževal.

Kje je neki teh 540 gld. naloženih, ki naj
nosijo 32 gld. 40 kr. obrestij? Odgovora pričakuje

več prebivalcev na Dunajski in
Marije Terezije cesti.

Razširjeno zdravilo. Množeča se naročila na
Moll-ovo „Francosko žganje“ dokazujejo o uspešnej
uporabi tega sredstva proti protinu, trganju in vsem boleznim
vsled prehlada. Steklenica 80 kr. Po pošttem povzetju
ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni za-
ložnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerij-
skih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov
izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 10 (11—5)

Eksekutivne dražbe.

(iz uradnega lista.)

1. eks. držb. premakljivega blaga Antona Panhol-
zerja v Ljubljani, 476 gld. 90 kr., 12. avgusta v prodajalnici
eksekuta. 1. eks. držb. pravice Mihe Lenčeta na hiši in vrtu
na sv. Jakoba trgu h. št. 2, 4660 gld. 90 kr., 10. avgusta
pri deželni sodnji v Ljubljani. Relicijacija pos. Katarine
Grgič iz Sodevec, 620 gld., 21. avgusta v Črnomlju. 1. eks.
držb. pos. Jakoba Šviglja, 1395 gld., 8. avgusta v Krškem.
3. eks. držb. pos. Andreja Čuka iz Lomov 21. avgusta v
Idriji. 1. eks. držb. pos. Janeza Pavšiča iz Lakovnice, 30
gld., 27. avgusta v Rudolfovem. 1. eks. držb. pos. Ane
Handler iz Kočevja, 1250 gld., 12. avgusta v Kočevju. 1.
eks. držb. pos. Jakoba Godeše iz Jakobovice, 3739 gld.,
20. avgusta v Logateci. 3. eks. držb. pos. Franje Mulec iz
Starega trga, 1620 gld., 19. avgusta v Loži. 1. eks. držb.
pos. Janeza Kobeta iz Pod Turna, 30 gld., 21. avgusta v
Črnomlju. 1. eks. držb. pos. Mihe Cvitkovića iz Tribuč, 490
gld. 21. avgusta v Črnomlju. 2. eks. držb. pos. Josipa Kluna
iz Brč, 825 gld., 11. septembra v Ilirski Bistrici. 1. eks.
držb. posestvenih pravic Frana Možica iz Dolenjega Bo-
štajna, 250 gld., 21. avgusta v Ratečah. 1. eks. držb. pos.
Janeza Grebenca iz Vel. Lašič 22. avgusta v Velikih La-
šičah. Relicij. pos. Medenovih dedičev iz Cerknice, 10. sep-
tembra v Logateci. 1. eks. držb. pos. „Trata“ Josipa Pe-
hanija, 16.190 gld., 14. septembra pri deželni sodnji v
Ljubljani.

Tuji:

28. julija.

Pri **Slonu**: Bauer, Klutz z Dunaja. — Venežian iz
Trsta. — Einstädter z Dunaja. — Krieman iz Zagreba. —
Lutz iz Celja. — Fajdiga iz Rudolfovega.
Pri **Mati**: Marx z Dunaja. — Pollak iz Trsta. —
Sunko z Dunaja. — Musina iz Gorice.
Pri **avstrijskem cesarju**: Omerza, Železnikar iz
Tržiča. — Mikisa iz Lanišča.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	650	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	52	Surovo maslo,	84
Ječmen,	437	Jajce, jedno,	2
Oves,	39	Mleko, liter,	8
Ajda,	455	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	585	Telečje	56
Koruza,	569	Svinjsko	66
Krompir,	3	Koštrunovo	38
Leča,	8	Pišanec	28
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	850	Sen, 100 kilo	169
Maslo,	96	Slama,	169
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	750
Špeh frišen,	54	„ mehka, „ „	520

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
28. julija	7. zjutraj	736-95 mm.	16-3° C	sl. jz.	d. jas.	
	2. pop.	734-75 mm.	24-9° C	sl. svz.	d. jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	735-20 mm.	17-9° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 19-7°, za 0-1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 70 kr.
Srebrna renta	83 „ 35 „
Zlata renta	108 „ 85 „
5% marena renta	99 „ 45 „
Akcije narodne banke	869 „
Kreditne akcije	284 „ 10 „
London	125 „
Srebro.	— „
Napol.	9 „ 91 1/2 „
C kr cekini	5 „ 91 „
Nemške marke	61 „ 40 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 128 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 167 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 70 „
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 20 „
„ papirna renta 5%	92 „ 45 „
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104 „
Dunava reg srečke 5%	100 gld 116 „ 25 „
Zemlj obč avstr. 4 1/2% zlati zast listi	124 „
Prior. oblig Elizabetine zapad železnice	114 „ 50 „
Prior. oblig Ferdinandove sev. železnice	106 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld 177 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 70 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98 „ 75 „
Tramway-društ velj. 170 gld a. v	193 „ 50 „

Več sodarjev

dobi trajno delo in dober zaslužek

v petrolejske čistilnici (Petroleumraffi-
nerie) v Tunah. (449—1)

Kaj več se zve v tukajšnji tovarni za lim.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, me-
dicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge
zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno
domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim
in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču
v želodci, omedlevici, glavobolu, trebušobolju, zasliženju,
želodene kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom
itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče
in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepri-
čajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu,
na Presirnovem trgu. (716—59)

Takoj vsprejemem

za svoje prodajalnice z mešanim blagom

žensko

srednje starosti, zmožno branja in pisanja, večjo v računih
in perilnem šivanju.

Ženske z dežele in katere zamorejo 100—200 gld. kot
varščino položiti, imajo prednost.

Hinko Grabrijan,

(448—1)

trgovca v Vipavi.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati
in so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanju
človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skaže-
nem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih; v škatljah
à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. —
Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja.

Malinovec

(402—4)

prima kvalitete, iz najboljših štirskih gorskih malin
in z odlično armo. S svežo vodo in nekaterimi kap-
ljami Hallerske kisline zmešan je odlično sredstvo
proti vročini, navalom krvi in slabemu želodcu in
okrepčujoča zdravilna pijača non plus ultra. 1 kilo
80 kr., 1/2 kilo 40 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto
na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Piccoli-eva esenca za želodec.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism
in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in
trebuhu, bodeenje, krč, želodečno in premen-
javno mrzlico, zabasanje, hemorojide, zlatenico,
migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper
gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljah
po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.
Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—16)

Cena steklenic 10 novc.



Restitucijski fluid konjski cvet

pomnoženi, tudi

imenovan,

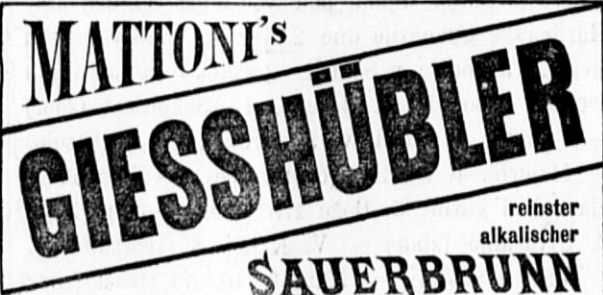
rabi za drguenje v krepilo udov pri konjih. Ta cvet,
mnogo let po izkušenih živinozdravnikih in praktič-
nih poljedelcih glede učinka kot izboren skušen ter
priznan kot najboljši zdravilen in krepien, ohrani
konja do pozne starosti, celo pri največjem trpljenju
vztrajnega in pogumnega, zabranjuje otrplost konj-
skih udov ter služi v krepilo pred in v restitucijo
(očvrstjenju) po kakem trdnopofnem delu. Dalje rabi
kot podpiralno in ozdraviljujoče sredstvo pri pretegu
žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpnenju
v boku, v križi i. t. d., otekanju nog, mehurjih na no-
gah, izvinjenju, tiskanju od sedla in oprave, pri su-
šici i. t. d., s kratka skoro pri vseh vnanjih bole-
nih hihah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane 1 gld.,
5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.
Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na
deželo: (403—2)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Svarilo pred ponarejanjem!



Mesto

se

občinstvu pogostem druga voda v Giesshüblerskih in družih steklenicah sleparsko prodaja kot pravi Giesshübler, večkrat še po višji ceni.

Samo **točno** pazenje na **nepokvarjen** originalni zapor, I* zamašek z **na strani užganim** MATTONI's in postavno va-
rovani napisni listek „Mattoni's Giesshübler“ more obvarovati pred sleparijo in škodo. GIESSSHÜBLER

Konstatovana ponarejanja se bodo po novem obrtnem redu sodniško zasledovala ter objavila imena ponarejalcev; kupovalci moje kisline
se v lastnem interesu prosijo, naznaniti mi take slučaje.

(422—3)

HEINRICH MATTONI, Giesshübl-Puchstein.